

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 10go Września 1867 r. | № 201. | Lat 46. | 29-go Sierpnia 1867 roku.
10-go Września

Wtorek.

Rano ciepła st 9, w połud: c. st. 18 | Wschód Słońca g. 5 m. 26
Wysok: wody st. 2 c. 4. | Ubywa | Zachód " " 6 " 27

Jutro, ŚŚ. Emiljana Biskupa i Prota.

— Jutro, we Środę, dnia 30 Sierpnia (11 Września) r. b., jako w uroczysty dzień Imienia Jego Cesarskiej Mości, Najjaśniejszego Aleksandra II-go, odprawione będzie uroczyste Nabożeństwo w Warszawskiej Katedrze prawosławnej św. Trojcy o godz. 11-ej z rana, a w katolickim Kościele Katedralnym św. Jana o godz. 9-ej z rana. JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Berg, Namiestnik Królestwa, będzie raczył przyjmować powinszowania w b. Zamku królewskim, o godzinie 10½ z rana; od władz wojskowych i cywilnych, obywateli ziemskich i miejskich, oraz konsułów zagranicznych. — Podczas Nabożeństwa w Katedrze Prawosławnej, dane będzie z dział na wałach Warszawskiej Aleksandrowskiej Cytadeli 21 wystrzałów, a wieczorem w Wielkim Teatrze dane będzie widowisko bezpłatne. (Dz. War.)

— Najjaśniejszy Cesarz, na skutek najpoddanniejszego przełożenia Ministra Oświecenia narodowego o postanowieniu starszych zgromadzenia kupców miasta Kalisza, względem ustanowienia w zakładach naukowych tego miasta, z procentów od 1,000 rs., złożonych w kasie tego zgromadzenia, stypendjum pod nazwą *Aleksandrowskiego*, na pamiątkę szczęśliwego ocalenia drogocennych dni Jego Cesarskiej Mości od zbrodniczego zamachu w Paryżu — na dniu 12-m Lipca roku bieżącego Najwyżej zezwolił na ustanowienie pomienionego stypendjum, pod warunkiem, ażeby było ono udzielane, stosownie do życzenia ofiarodawców, corocznie, w dniu ocalenia Jego Cesarskiej Mości, t. j. 25-go Maja, ubogiemu i odznaczającemu się postępowaniem w naukach uczniowi wyznania prawosławnego, uczącemu się w jednej ze szkół Kaliskich, podług wyboru Kaliskiej władzy szkolnej, wraz ze starszymi zgromadzenia Kupców miasta Kalisza. (Dz. War.)

Przepisy o przywilejach Urzędników Ruskiego pochodzenia, służących w Gubernjach Królestwa Polskiego.

1) Urzędnicy Ruskiego pochodzenia wstępujący do służby w Gubernjach Królestwa Polskiego, otrzymują kosztą przeprowadzenia się i podróży w następującym rozmiarze: Urzędnicy 4ej i 5tej klasy, również jak i osoby niemające tych rang, lecz przeznaczone na posady 4ej i 5ej klasy, po rs. 1,000; Urzędnicy 6, 7ej i 8ej klasy i osoby przeznaczone na posady odpowiednie tym klasom, po rs. 600; Urzędnicy klas od 9ej do 14ej i oficjaliści Kancelaryjni po rs. 300. *Uwaga 1.* Oznaczenie kosztów przeniesienia się i podróży Urzędnikom III klasy, zależy od Najwyższego uznania; *Uwaga 2.* Od urzędników, którzyby przesłużyli w Gubernjach Królestwa Polskiego mniej nad dwa lat, a potem powrócili do służby w Cesarstwie lub zupełnie uwolnieni byli ze służby, udzielone im kosztą przeprowadzenia się i podróży, ściągają się na powrót.

2) Urzędnicy przechodzący do służby w Guber-

njach Królestwa Polskiego, otrzymują płace od dnia nominacji, jeżeli przybyli na miejsce służby w przepisany terminie wiorstowym (Zb: Praw art: 1,004, t. III ust: o służ: z przez: rząd:).

3) Urzędnicy Ruskiego pochodzenia, służący w Gubernjach Królestwa Polskiego, otrzymują rangi za wysługę według skróconych terminów, to jest o rok wcześniej od ogólnego trzech i cztero-letniego terminu. *Uwaga.* Przy wyznaczeniu Urzędników na posady, rangi nie są brane na uwagę.

4) Oficjalistom Kancelaryjnym skracają się do połowy termin do uzyskania rangi 14tej klasy, stosunkowo do przepisanej według ich pochodzenia; jeżeli już przesłużyli pewien czas w innych władzach, to skracają się do połowy pozostały czas wysługi.

5) Urzędnikom, którzy przedtem służyli w Cesarstwie w Instytucjach Gubernjalnych i Powiatowych do spraw włościańskich, również jak z wyboru szlachty, czas tej służby zalicza się do terminu na wysłużenie emerytury. Prawo to rozciąga się również i na urzędników, którzy w 1858 i 1859 r. byli Członkami Komitetów Gubernjalnych do spraw włościańskich.

6) Termin wysługi na otrzymanie orderu Śgo Włodzimierza 4tej klasy za 35cio-letnią służbę, skracają się, a mianowicie 3 lata nieskazitelnej służby w Gubernjach Królestwa Polskiego, liczy się za 4ry lata w Cesarstwie.

7) Urzędnikom, odbywającym służbę nieskazitelną w Królestwie, a odznaczającym się zdolnościami i gorliwością, mogą być, na przedstawienie miejscowych bezpośrednich ich zwierzchności i z decyzji właściwych Ministrów lub Główno-Zarządzających, wyznaczane, co każde pięć lat służby w jednej władzy, dodatki do płacy ich w wysokości 15% a w wydziale naukowym 25% z tej płacy jaką urzędnik pobiera w dniu wysługi ustanowionego terminu, tak jednak, aby następnie dodatki te, w ogólnej summie nie przewyższały podwójnej całkowitej płacy. Przy przeniesieniu z jednej posady na drugą, pierwotnie wyznaczona płaca dodatkowa nie zmienia się do wysłużenia przez urzędnika następnego terminu. Po wysłużeniu nowego terminu, pierwotny dodatek ustaje i wyznacza się już przypadający z obliczenia dodatek, według tej płacy, jaką urzędnik pobiera w dniu nowej wysługi. *Uwaga 1.* Wyznaczenie urzędnikom wspomnianych dodatkowych plac, chociaż udzielane w kształcie nagrody za szczególne odznaczenie się w służbie, nie pozbawia ich prawa, nienależnie od tego być przedstawianymi ustanowioną drogą, do innych honorowych nagród: pod względem rang, orderów i znaków honorowych i t. p. *Uwaga 2.* Miejscowe zwierzchności, przy przedstawieniu urzędników do wyznaczenia im

15% lub 25% dodatku do płacy, przestrzegają, iżby liczba osób, korzystających z tej nadgrody w jednej władzy, nie przewyższała jednej trzeciej części ogólnej liczby urzędników w tej władzy Ruskiego pochodzenia, którzy przeszli w Królestwie 5 lat i więcej.

8) Urzędnikom Ruskiego pochodzenia, którzy przeszli w Gubernjach Królestwa Polskiego, niemniej nad dwa lata, udziela się prawo, jeżeli są niezamężnego stanu, wychowania dzieci swych, w zakładach naukowych kosztem Rządu; zaś w braku w tych zakładach wakansów na koszt skarbu, lub jeżeli rodzice będą życzyli sobie wychowywać dzieci przy sobie, udziela się rodzicom zapomoga na wychowanie po rs. 100 rocznie na jedno dziecko od 9 do 13 lat wieku, po rs. 150 na jedno dziecko od 13 do 17 lat wieku, tak jednak aby każdemu rodzicom udzielano taką zapomogę nie więcej jak na troje dzieci. *Uwaga 1.* Z wyłączonego w tym artykule prawa otrzymywania wsparcia na wychowanie dzieci, nie korzystają urzędnicy, otrzymujący już podobne wsparcie za służbę w Cesarstwie. *Uwaga 2.* Udzielanie wsparcia na wychowanie dzieci wyznaczanego za życia ojca, nie ustaje w razie jego śmierci do 17 lat wieku dzieci.

9) Urzędnicy cywilni i wojskowi, którzy wysłużyli emeryturę w Cesarstwie, zachowują tę emeryturę w służbie w Gubernjach Królestwa Polskiego, oprócz płacy pobieranej przez nich na urzędowaniu.

10) Wszystkim Urzędnikom Ruskiego pochodzenia, którzy przeszli do służby w Gubernjach Królestwa Polskiego, pozostawia się do wyboru pobieranie emerytury z emerytalnego funduszu Królestwa, i w takim razie będą podlegali wszystkim przepisom o emeryturze, lub zadowolnienie się emeryturą na zasadzie art. 11 i 12go niniejszych przepisów, nie opłacając wtedy żadnych procentów na fundusz emerytalny Królestwa. *Uwaga.* Tym z wspomnianych urzędników, od których pobierane są procenta na fundusz emerytalny Królestwa, jeżeli na podstawie niniejszego przepisu, oznajmą obecnie, iż nie pragną pobierać emerytury z tego funduszu, bezwzględnie powraca się pobierana od nich składka na fundusz emerytalny.

11) Dla urzędników, którzy wynurzą życzenie pobierania emerytury według praw Cesarstwa, termin wysłużenia całkowitej emerytury oznacza się 25 lat służby w Gubernjach Królestwa Polskiego; tym co przeszli lat 20, wyznacza się połowa. Czas przebyty w służbie w Cesarstwie, zalicza się także do liczby lat do wysługi emerytury według niniejszych przepisów, przyjmując 7 lat służby w Cesarstwie za 5 lat służby w Królestwie. *Uwaga.* Urzędnikom, którzy przed przybyciem do Królestwa służyli w Gubernjach, korzystających z osobnych przywilejów pod względem wysługiwania emerytury, oblicza się ich poprzednią służbę na zasadzie przywilejów, jakie dla każdej z tych Gubernji są ustanowione.

12) Wysokość emerytury oznacza się o jeden stopień wyżej nad rozkład, dołączony do art. 53 ust. o emer. Zb: Praw t. III wyd. 1857 r.

13) Z prawa na pobieranie emerytury, na zasadzie poprzednich art. 11 i 12go, mogą korzystać

tylko ci z przybyłych do służby w Gubernjach Królestwa Polskiego Urzędników Ruskiego pochodzenia, którzy przeszli w tych Gubernjach nie mniej 5 lat, i na ostatniej posadzie nie mniej 3 lat; w przeciwnym razie, to jest jeżeli urzędnik nie przesłużywszy 5 lat, opuszcza służbę w tych Gubernjach, emerytura wyznacza się na zasadzie ogólnej ustawy emerytalnej w Cesarstwie, a tym, którzy nie przebyli na ostatniej posadzie 3 lat, wysokość emerytury oznacza się według klasy, poprzednio zajmowanej przezeń posady.

14) Osoby Ruskiego pochodzenia, które przeszły do służby w Gubernjach Królestwa Polskiego w wydziale Oświecenia Publicznego, pod względem praw do emerytury podlegają przepisom, wyłączone w poprzednich artykułach. Przytem służącym w właściwie naukowym wydziale, termin na wysłużenie całkowitej emerytury oznacza się na lat 20, a połowy lat 15; czas przebyty w Cesarstwie w wydziale naukowym, także zalicza się do liczby lat na wysłużenie emerytury, przyjmując 5 lat służby w Cesarstwie za 4ry lata w Gubernjach Królestwa Polskiego, a wysokość całkowitej emerytury równa się rocznej płacy, połowy — półrocznej. *Uwaga.* Emerytury urzędnikom wydziału Oświecenia Publicznego, oznaczają się według plac odpowiednich posadom, bez wysłużonych przez urzędników dodatków do plac.

15) Wdowom i dzieciom po zmarłych urzędnikach, emerytury wyznaczają się na zasadzie ustawy emerytalnej Cesarstwa, i odpowiednio do terminów i wysokości, ustanowionych przez obecne przepisy. Oprócz tego wdowom i dzieciom po zmarłych w służbie w Gubernjach Królestwa Polskiego Urzędnikach, udziela się wsparcie jednorazowe, odpowiednie dwumiesięcznej płacy, pobieranej przez zmarłego na ostatniej posadzie.

16) Od wszystkich urzędników, będących w służbie w Gubernjach Królestwa i nie życzących sobie podlegać prawu o Kassie Emerytalnej Królestwa, pobiera się na fundusz emerytalny Cesarstwa po 3% rocznie z całkowitej płacy, nie wyłączając i zasłużonego przez nich dodatku do płacy według art. 7.

17) Przybyłym do Królestwa Urzędnikom Ruskiego pochodzenia przy ich spadnięciu z etatu, tak w stałych jak i czasowych władzach, zachowuje się plac ostatniej posady w ciągu roku, a osobom będącym w służbie w wydziale Komitetu Urządzającego, w ciągu dwóch lat. Wszyscy spadli z etatu urzędnicy zaliczają się czasowo, w ciągu dwóch lat, do tej władzy, z której zostali uwolnieni, z prawem pierwszeństwa przed innymi do zajęcia odpowiedniego wakansu, i z zaliczeniem dwu letniego czasu, przez ciąg pozostawiania jako spadłym z etatu, do czynnej służby i do terminu wysłużenia emerytury według niniejszych przepisów.

18) Urzędnikom Ruskiego pochodzenia, delegowanym do Gubernji Królestwa Polskiego do prac, z powodu dokonywanych tam przekształceń, wyznaczają się na przejazd do tego kraju koszta przeprowadzenia się i podróży, w wysokości oznaczonej w art. 1-ym niniejszych przepisów.

19) Przez cały czas delegacji, pobierają do chwili

wyznaczenia ich do sprawowania obowiązków etatowych, płacę według przepisów o delegowanych do Królestwa urzędnikach byłego Sekretarjatu Stanu.

20) Czas przepędzony przez tych urzędników w delegacji, skraca się do wysłużenia emerytury, licząc dwa lata przepędzone w Gubernjach Królestwa Polskiego, za trzy lata służby w Cesarstwie.

21) Przy przejściu delegowanych urzędników do służby stałej w Gubernjach Królestwa Polskiego, czas przebyty w delegacji, liczy się na emeryturę i otrzymanie dodatkowej płacy, ustanowionej przez niniejsze przepisy.

22) Przywileje, nadane przez niniejsze przepisy, rozciągają się tylko do tych urzędników, którzy przybyli do służby Królestwa lub byli tam delegowani po 1-ym Stycznia 1864 roku, i są dla nich obowiązujące od dnia wstąpienia do służby lub delegowania. (Dz. War.).

— *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.* — Z powodu zbliżającego się losowania Listów Zastawnych 3-go okresu 1-ej Serji, które przypadnie w dniu 19 Września (1 Października) r. b., Dyrekcja Główna zwraca nieniejszem uwagę posiadających Listy Zastawne 1-ej Serji 3-go Okresu na art. 115 Prawa Zasadniczego z d. 1 (13) Czerwca 1825 r. o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim, osnowy następującej: „Właściciel, chcący aby numera posiadanych przez niego Listów Zastawnych do losowania zamieszczonemi zostały, winien zgłosić się do Dyrekcji Głównej z wyrażeniem litery, numeru i summy każdego z tychże listów, a to przed dniem 8 (20) Marca i 8 (20) Września.“ W ścisłem zastosowaniu się do powyższego artykułu, interesowani podać winni do losowania takie numera Listów Zastawnych 1-ej Serji 3-go Okresu, które dotychczas wcale do losowania podane nie były. Te zaś numera, które już w poprzednich półroczach, do losowania podane były — będą losowane nie wymagają ponownego podania. (Dz. War.).

— *Komitet Wystawy płodów gospodarstwa wiejskiego,* odbyć się mającej w końcu bieżącego miesiąca, w mieście Warszawie, podaje do publicznej wiadomości, że Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, chcąc zgodnie z życzeniem Komitetu, o ile można, przyłożyć się do powodzenia wystawy, o jakiej mowa, postanowiła obniżyć opłatę przewozową od wszelkich ładunków, paczek i okazów (wyjąwszy tylko zwierząt żywych), pod adresem Komitetu Warszawskiej Wystawy rolniczej, z którejkolwiek bądź Stacji dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, na ten cel wysyłanych, a to w taki sposób, że powrót tych wszystkich produktów do Stacji, z której wysłane zostały, bezpłatnie uskuteczniiony będzie, lecz nieinaczej, jak za złożeniem w tutejszej Ekspedycji świadectwa Komitetu Wystawy, przekonywającego, że taki a taki produkt istotnie z Wystawy rolniczej powraca. — W Warszawie, d. 28 Sierpnia (9 Września) 1867 r. — Prezydujący, Józef Zamojski. — Sekretarz Komitetu, Adam Mieczyski.

— Przyjechał do Warszawy: Jenerał-Major orszaku J. C. M. Baron Frederiks, Naczelnik Warsz. Żandarm.

okregu, z Petersburga; — wyjechali: Jenerał-Major von *Derfelden*, Członek Rady Państwa, do Janowa; Radca Tajny Xiążę *Koczubej*, do Wiednia.

— Dnia 13 b. m., w Kościele Narodzenia N. MARIJI P., przy ulicy Leszno, o godzinie 10-tej z rana, odbędzie się żałobne Nabożeństwo za duszę ś. p. Andrzeja *Rapczyńskiego*, Emeryta, zmarłego w dniu 3 b. m., na które pozostała Żona, Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, uprzejmie zaprasza. (13,280).

— Dnia 12-go b., m. o godzinie 10-tej rano, odprawionem zostanie Nabożeństwo żałobne, za spokój duszy ś. p. Kazimierza *Wyczalkowskiego*, oraz poświęcenie grobu i przeniesienie zwłok. Przeto uprzejmie zapraszam w imieniu własnem i pozostałych Dzieci, Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, a pochyliam sobie, że pamięć życzliwych o zmarłym nie wygasła, i że licznem zebraniem zaszczycić raczą smutną tę uroczystość. — M. W. (13,262).

— Wczoraj, po kilku-tygodniowej słabości, zasnął snem wiecznym w BOGU, ś. p. *Alexander Baldykowski*, utrzymujący sklep przy ulicy Długiej. Pograżona w głębokim smutku Żona, zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, na żałobne Nabożeństwo, w dniu jutrzejszym o godzinie 9-tej z rana, w Kościele parafjalnym, Przemienienia Pańskiego, przy ulicy Miodowej, a następnie na wyprowadzenie zwłok, z tegoż Kościoła, o godzinie 4-tej po południu, na cmentarz Powązkowski. (13,221).

— *Jakób Tchórzewski*, Obywatel, opatrzony ŚŚ. SAKRAMENTAMI, przeżywszy lat 72, rozstał się z tym światem. Wyprowadzenie zwłok jego, odbędzie się jutro o godz: 4-tej po południu, z Kaplicy Kościoła parafjalnego Narodzenia N. M. P., przy ulicy Leszno ns cmentarz Powązkowski. (13,166).

— Doszła tu do familji telegraficzna wiadomość, iż w dniu 4 b. m. w Dreźnie, zakończył życie *Ludwik Brühl*, właściciel nieruchomości w Warszawie, niegdyś prowadzący znaczną fabrykę powozów w naszym mieście.

— W dniu 9 Września, zachorowało w Warszawie na cholerę osób 57, wyzdrowiało 50, umarło 20; — pozostaje chorych z dawniejszemi osób 425; od początku panowania epidemji, t. j. 21 Maja (2 Czerwca) r. b., zachorowało na cholerę osób 6,953, wyzdrowiało 4,448, umarło 2,080.

— *Rada Szczęgółowa Opiekunów Głównego Domu Schronienia Starców i Sierot Starozakonnych w Warszawie.* — Podaje do wiadomości, że w dniu 13 b. m. o godzinie 9ej z rana, odbęda się w miejscowej synagodze Zakładu, doroczne modły żałobne za duszę *Jetty Löwenberg*, żony b. Członka Rady, a b. Opiekunki Zakładu, na które Rodzinę i Przyjaciół, niniejszem się zaprasza. — Prezydujący, H. Nussbaum. Sekretarz, S. Wawelberg.

— Dziś przed południem, w Kościele Ewangelicko-Augsburgskim, zawarty został związek małżeński, przez Pana *Edwarda-Albrechta Stock*, Urzędnika Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, z Panną *Anną Bronisławą Holke*, córką niegdyś Aptekarza w Szydłowcu. Uroczystej tej ceremonji ślubnej dopełnił JX. *Ludwig*, Jeneral-

ny Super-Intendent Kościołów Ewangelicko-Augsburgskich w Królestwie Polskiem.

— Wczorajszy koncert, dany na korzyść wdów i sierot po zmarłych na cholera w sali Resursy Obywatelskiej, a zaszczycony obecnością J.W. Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika, dość liczną sprowadził Publiczność. Chóry były dobrze wyuczone, za co też Dyrygującemu, jak Amatorom i Amatorom J.W. Hrabia Namiestnik raczył wynurzyć swe zadowolenie. Wiele podniosły urok koncertu: deklamacja, wypowiedziana ze zwykłym uczuciem i prawdą przez Panią Rakiewicz; Mazurek Chopina, znakomicie odśpiewany przez Panią Dowiakowską; nadto „Grenadjerowie“, śpiew P. Kratzera, szczerze wywołały oklaski. Uwertura z opery „Jezioro Wieszczek“, nieobjęta programem, znakomicie odegrana została przez P. Przybylskiego i Dyrektora Chwaliboga, co wywołało ogólne zadowolenie; co zaś do gry P. Zaniewicza, to ta odznaczała się wielką wprawą i czuciem, z czego wnosimy, iż w krótkim czasie polichonym będzie w grono pierwszo-rzędnych Artystów skrzypków. Należy nam też nadmienić i o instrumencie, fortepianie, na który powszechnie zwracano uwagę i rzeczywiście był w całym znaczeniu koncertowym; takowy pochodził z fabryki PP. Małeckiego i Szredera, a którzy, jak wiadomo, otrzymali medale na Wystawie Paryzkiej, za instrument dotąd jeszcze także pozostający.

— Od przyszłego Piątku, widowiska w obu Teatrach, zaczynać się będą o godzinie 7ej.

— Na Opuście, w zeszłą Niedzielę w Częstochowie odbytym, znajdowało się 12 kompanji pobożnych, różnych stron do tego miejsca przybyłych.

— Osoby przybyłe w tym czasie z miasta Zakrocymia (powiat Płocki, Gub. Płocka), zawiadomiły nas o wielkim tamże upowszechnieniu nader skutecznych kropli cholerycznych, w miejscowej aptece P. Zielińskiego wyrabianych. Krople te ciągle z pomienionej apteki na żądanie różnych osób, wysyłane są tak w pobliżkie, jak nawet i oddalone okolice. W r. z. podczas powstałej cholery w Zakrocymiu, zapadło kilkasć osób na tę epidemję; umarło zaś tylko 6. W r. b. były także w rzeczonem mieście wypadki choleryczne, ale i tym razem krople P. Zielińskiego okazują się bardzo skuteczne.

— „Petersburgskij Listok“ donosi o złożonym w Uniwersytecie w Zurych examinie, na Doktora Medycyny, Panny N. Susłowej. Przed pięcioma laty Panna Susłowa złożyła examen z całkowitego kursu Gimnazjalnego w Gimnazjum 2im w Petersburgu, i tamże uczęszczała do Akademii Medyko-Chirurgicznej.

— *Panie Redaktorze!* W ostatnich czasach doktorzował się w Paryżu, Pan Zygmunt Laskowski, dawniej Student Medycyny, Warszawskiej Akademii. Rozprawa jego, która ogólnie zyskała uznanie, dotyczy przedmiotu z dziedziny akuszerji, i w liczbie innych, przytacza także obserwacje, zaczerpnięte z dysertacji Doktora Sikorskiego, broniłonej w Warszawie 1864 roku, jak o tem już dawniej pisaliśmy, Pan Laskowski jest tym samym, którego preperata zyskały tak zaszczytne uznanie, i korzystamy z tej wzmianki by powińszować matce jego tu w Warszawie za-

mieszkałej. — Podobnież i inny Warszawianin, syn s. p. Dra Lebla, niegdyś Redaktora „Pamiętnika Towarzystwa Lekarskiego“, drogą konkursu został mianowany externem Szpitali Paryzkich. I on ma rodzinę w Warszawie, dla której ta wiadomość będzie przyjemną. — Dawny Prenumerator, Wilh. Lubelski, Dr Med.

— Dziś, w ogrodzie Saskim, zaczęto zwozić materiały drzewne do budowy namiotów na loteryję fantową, wrzeczonym ogrodzie w przyszłą niedzielę na dochód Ruskiego Towarzystwa Dobroczynności dać się mającą.

— Wczoraj, w Eldorado, przy pięknym uświetnieniu ogrodu, na benefis Pani Goosz, aż do naktoku zgromadziła się Publiczność. Nieustanne oklaski, przywoływania i piękny olbrzymi bukiet, były nagrodą benefisantki.

— Zeszyt 18-ty „Historji Rzymskiej Mommsena“, tłómaczonej przez T. Dziekońskiego, wyszedł z druku, i Prenumeratorowie odebrać go mogą w księgarniach i kantorach, gdzie wnieśli opłatę. Zeszyt 19ty wyjdzie dnia 20go Września r. b., przy odbiorze którego, przypada rata 7ma opłaty prenumeracyjnej, to jest rs. 1. Ktoby z prowincji nadesłał rs. 8 lub w dwóch ratach po rs. 4, pod adresem J. Ungra, wydawcy, otrzymywać będzie zeszyty w miarę wyjścia, franco.

— W zeszłym tygodniu wyszła z druku Botanika P. Romana Pacewicza, przeznaczona dla użytku młodzieży płci obojej. Z prawdziwą przyjemnością przeglądaliśmy to dziełko zalecające się treściwym i dostępnym dla każdego opisem. Interesujący sposób opowiadania, zająć może nawet osoby dorosłe i zachęcić do przeczytania tej książki, obejmującej wiele bardzo użytecznych wiadomości. W naszym rolniczym kraju, nauka o roślinach nie może być obojętną, nawet dla ogółu czytającej publiczności. Z tego względu zalecamy dziełko P. Pacewicza jako wszechstronne, kompletne i treściwe; w stosunku do starannego a nawet ozdobnego wydania, gdyż obejmuje 170 drzeworytów odbitych na pięknym papierze; jest ono bardzo tanie, gdyż kosztuje tylko 75 kop.

— Dziatki Ochrony VI-tej Towarzystwa Dobroczynności, składają podziękowanie W. Rozalji Samojłowej, za ofiarowaną dla nich Piramidę cukrową.

— W Numerach: 180 i 183 „Kurjera Warszawskiego“, umieściłem artykuły, w których opisując postępowanie rzeźników przy handlu i sprzedaży mięsa, przez porównanie takowych z piekarzami, starałem się uwydatnić jak trudnem jest, pomimo nawet ścisłego przestrzegania przepisów policyjnych, zupełne ograniczenie nadużyć rzeźników; a uważając za jedyny środek w tym względzie rozbudzenie większej konkurencji, przy obecnem zniesieniu taxy, proponowałem urządzenie spółki, do sprzedaży mięsa z bydła krajowego. Pisząc te artykuły miałem nadzieję, że one wywołają może replikę osób więcej fachowych, którzy wytknąwszy mój błędny sąd o rzeczy, wykażą jasno i gruntownie wczem się mylę, jaki jest rzeczywisty stan rzeczy i jakieby zaradcze środki ku zapobieżeniu złego przedsięwzięć należało. Wartykule Pana F. S., w Nrze 189 niniejszego pisma zamieszczonym, tych właśnie motywów nie znajdujemy, autor twierdzi, że nie ma środka radykalnego na obniżenie ceny mięsa, jak

wrócić stanowczo do tacy jednolitej; będąc jednak, jak się zdaje, w tym przedmiocie fachowym, nie przechodzi szczegółowo i wyczerpująco powodów jakie go doprowadziły do wypowiedzenia takiego twierdzenia. Należałoby dla wyświecenia przedmiotu i więcej uzasadnienia swego poglądu, mianowicie znając ten przedmiot bliżej, wykazać szczegółowo jakie są powody, że u nas wolna konkurencja nie może mieć powodzenia pod względem rzezi bydła, kiedy w innych wielkich miastach praktykuje się, bez jej ograniczenia przy musową taxę; kto jest winien że mięso podrożało pomimo zniesienia opłaty konsumcyjnej od woła, rzeźnik czy też ten co woły sprowadza; jednym słowem, podać zaradcze środki aby mięso mogło być tańsze, przytoczyć napotymane trudności i dopiero po udowodnieniu niemożności przewyciężenia tych trudności, zawyrokować, że jedynie powrócenie do tacy jest konieczne. Nie przeczę bynajmniej Panu F. S., że w obecnym stanie rzeczy i przy różnorodnych przeszkodach, napotykanym tak przy handlu wołami, jak i urzędzeniu sprzedaży mięsa; przywrócenie tacy jest niemal koniecznym, ale ponieważ wydawanie przepisów administracyjnych nie od nas zależy, powinniśmy więc tylko, stosując się do obowiązujących rozporządzeń, starać się, aby o ile jest w naszej możności, złe zmniejszyć i nadużyciom zapobiedz. Pan F. S. utrzymuje, że wszelkie artykuły w pismach codziennych zamieszczane i debata przy zielonym stoliku, obalamuają umysł. Ponieważ innego zupełnie jestem pod tym względem zdania, zwróć uwagę autora, że w każdej materji, a tembardziej o przedmiocie tak ważnym i tak mało obrobionym jak rzeźnictwo, nigdy za wiele pisać i mówić nie można; dla ludzi fachowych i mających wyrobiony sąd o rzeczy, jeśli podawane artykuły byłyby niedorzeczną gadaniną, opinię ich w tym przedmiocie nie obalamu, zresztą mają wolne pole sprostowania błędów przez zamieszczanie uwag w pismach publicznych; dobrze zaś, teoretycznie obrobione artykuły, dla ludzi myślących i mających zdrowy sąd o rzeczy, jeśli nie są dostatecznie obeznani z przedmiotem, mając go wedle różnostronnego poglądu dostatecznie wyjaśnionym, mogą dopomóc do wykrycia złego i podać przepisy aby takowe złe usunąć. Z tych więc powodów wracając do swojej pierwotnej myśli, w następujących numerach Kurjera zamieszczę: opis obecnego handlu mięsem, oraz bliżej określe sposób zaprowadzenia sprzedaży mięsa z bydła krajowego. Obecnie widzę jeszcze potrzebę zwrócić uwagę Panu F. S., że jego pogląd jakoby handlarze mieli się regulować przy sprzedaży wołów z cenami za też woły żądaniem, do ceny na gatunek mięsa oznaczonej, jest zupełnie mylnym i bezzasadnym, gdyż nie cena wołów od ceny mięsa, ale to ostatnie od ceny wołów zależy, utrzymywanie przeciwnej teorii byłoby toż samo co dowodzenie, że nie cena zboża na wartość maki, ale cena maki na zmianę cen zboża na targ przywożonego oddziaływa. Nie chcąc przybierać charakteru obrońcy piekarzy, nie mam bynajmniej zamiaru usprawiedliwiać ich postępowania i dowodzić słuszności ciągniętych zysków, aby jednak nie pozostać dłużnym w odpowiedzi, powtórzę jeszcze raz co w dawniejszych artykułach utrzymywałem, że fach piekarski zawsze więcej jest dający się określić, obliczyć i

przepisać, objąć, a nadto jeszcze potrzebuje większych kapitałów; rzeźnik wszystko chciałby zrobić małym kosztem i z procentu od kilku tysięcy złotych zakładowego kapitału, utrzymać się z rodziną dostojnie, a skoro brak jaki doświadczysz, nie zastanawia się, że ze szczupłych funduszy żyć należy oszczędnie, ale złośliwie swemu powołaniu i na kupujących większą opłatę nakłada. Zresztą jest to rzeczą powszechnie już wiadomą, że na kilkuset rzeźników w naszym mieście znajdujących się, nie wielu posiada kapitał rozporządzalny w *gotowiźnie* kilka tysięcy złotych wynoszący, reszta albo żadnego zapasowego funduszu nie posiada (biorąc na kredyt woły u handlarzy), albo bardzo mały, a jednak wszyscy prawie żyją dobrze, niektórzy nawet zbyt dobrze; nie musi więc przedsiębiorstwo rzeźnicze być tak złem i niekorzystnem. O ile zaś i jakie zyski, lub straty przynosić może, w następnym artykule zobaczymy. — *V. d'H.....e.*

— Na zapytanie Pana L. donosimy, iż Pan Stanisław Moniuszko, Dyrektor Opery, obecnie przebywa w Warszawie, i mieszka pod Nrem 1258a, przy ulicy Nowy-Świat, gdzie apteka Koopego.

— Nie ma podobno, zdaniem właścicieli domów, ważniejszych dla nich kłopotów około konserwacji domu ponoszonych, jak konserwacja a raczej nieustanna reparacja dachów. Kłopoty te, z kosztami połączone, głównie są skutkiem wadliwego systemu, krycia tychże lub też niedbałego ich wykonania, i dla tego uważamy tu za rzecz pożyteczną zwrócić uwagę gospodarzów domów na system krycia dachów blachą żelazną, w sposób nowy, poprawny, który jako odpowiedniejszy i trwalszy, przyjęty został przy tego rodzaju robotach, w zakładzie blacharskim PP. Grabowskiego i Zymsa, od roku istniejącym w naszym mieście (ulica Gęsia Nr 2300 lit. D). Pokryte w ten sposób dachy, powtarzamy, zainteresować powinny i właścicieli domów i ludzi fachowych; opisywać ich tu wszakże nie będziemy, bo opis taki musiałby być obszernym, rysunkami objaśnionym i skutkiem użycia nazw technicznych, nie dla wszystkich przystępnym, nadmienimy tylko, że modele wspomnianego systemu widzieć można w fabryce PP. Grabowskiego i Zymsa, a z robót większych, w ten sposób wykonanych, wymienimy tu dach na dawnym Arsenale przy ulicy Długiej, zalecający się wielką trwałością. Wprawdzie kosztą pokrycia w ten sposób dachów, są wyższe o kop. 20 na łokciu, aniżeli dziś praktykowane, jednak gdy weźmiemy na uwagę, że fabryka PP. Grabowskiego i Zymsa, zwykła dach nowo przez siebie pokryty brać w konserwację przez lat sześć i trwałość tegoż kaucją nawet przez ten czas poręcza, wypadnie, że dach taki jest tańszym od dachów zwykłym sposobem blachą żelazną krytych.

— Skutecznym środkiem zapobiegającym aby kartofle nie gnily, ma być niegaszone wapno, które przyciągając chciwie wilgoć, wyciąga niemniej zbyt wody z kartofli wodnistych do gnicia usposobionych. Wsypując do dołu lub piwnicy kartofle, sypie się podspód lub pod wierzch w środek pomiędzy kartofle wapno niegaszone, które wstrzymuje zgniliznę w kartoflach; doświadczenia pokazały, że tym sposobem przechowane kartofle, utrzymały się w sta-

nie zdrowym; gdy tymczasem inna część tychże samych kartofli, przechowana bez wapna, mocnemu zgniciu uległa. Niegaszonego wapna bierze się bryłę wielkości pięści; aby zaś ono do kartofli niedochodziło, obkłada je się chrustem, gałązkami drzew szpilkowych lub słomą, albo w koszu ustawia. Wapno to od przyciąganej wilgoci zlasuje się, a po spotrzebowaniu kartofli, może być użyte do wapnienia roli. Potrzeba więc przysposobić sobie wapno niegaszone w jesieni i najpierw użyć go do przechowania kartofli, a później na rolę.

— Towarzystwo drogi żelaznej prawego brzegu Odry, stanowczo zamierza połączyć nową linią, Szląsk z naszym krajem, przez Herby i Częstochów; już nawet miało przyjść do porozumienia z Zarządem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, który podejmuje się budowy do granicy Pruskiej.

— PP. Wład: Jarocki i Tadeusz Kwaśniewski, właściciele magazynu, składu weby i płótna, oraz wszelkich nowości Damskich, przy ulicy Krak-Przedm., pod Nrem 452 istniejącego, dziś wyjechali do Francji i Niemiec, dla zakupu świeżych towarów.

— Panowie Szleifstein, właściciele xięgarni i składu materiałów piśmiennych, wprost Śgo Krzyża, zawarli umowę z jednym z fabrykantów w Bawarii, który im dostarcza ołówki z ich firmą, nie ustępujące w dobroci Faberowskiemu, a tańsze od tychże o 20 procent.

— Brat słynnej niegdyś Racheli, Rafał-Felix, daje przedstawienia z trupą aktorów Francuzkich w Moskwie.

— W bawiącym obecnie w Paryżu towarzystwie akrobatów Japońskich, znajduje się akrobata Japończyk z nazwiskiem Majtucki. (?)

— Na zakończenie letniego sezonu zabaw w Kaskadzie, Pan Wagner podobno urządza na przyszłą Niedzielę wielki fajerwerk, o którym szczegółowy program doniesie.

— Piszą nad z Petrokowa: Miasto nasze, tak w ostatnich czasach wzrosło, pod każdym względem nową zyskuje ozdobę z dogodnością publiczną połączoną. Dwaj znani i szanowani tutejsi obywatele w tych dniach otwierają, urządzone przez siebie, ogród spacerowy, przy ulicy Sulejskiej. Jakkolwiek pora to trochę spóźniona, zważywszy jednak na pogodę od kilku tygodni, prawie stale trwającą, jest nadzieja, że publiczność Petrokowska, niejedną przyjemną chwilę, tego jeszcze roku w ogrodzie tym przepełdzi. Urządzony zaś lokal zimowy z gustem i elegancją, stanie się niewątpliwie ulubionym miejscem jej zebrań. Na przyszłą wiosnę w ogrodzie tym urządzonem będzie wydawnictwo wód mineralnych i naturalnych wprost ze źródeł sprowadzanych, jak i sztucznych.

— Dziś około godziny 7ej rano, w Ogrodzie Saskim, odbyło się polowanie niby... na dzika. Wieprzak wyrwawszy się z placu targowego za Żelazną Bramą, wskoczył na murek na którym stoi żelazna krata, przesunął się przez takową i dalej do ogrodu. W ślad zanim podążył właściciel wieprzka, chmara chłopców i ciekawych. Zestrzaszone zwierzę zwinnie zmykało po drożynach, kryło się w krzakach i przeróżne robiło ewolucje przy śmiechu na to szczególnie polowanie

patrzących. Po godzinie niedłwie tej pogoni, nareszcie któryś ze służby ogrodowej uchwycił zbiega.

— Dnia 6 b. m., Wojciech Rylewski, dymiss: żołnierz, idąc wieczorem około godz. 9ej przez most Alexandrowski, w stanie mocno napitym, niewiadomo jakim sposobem wpadł w wodę; spostrzegłszy to przechodzący podówczas po nad brzegiem rzeki podoficer 8go Grenadjerskiego pułku. Piotr Kulików, wskoczył natychmiast do wody i w odległości 20 sążni od brzegu, zdołał szczęśliwie wydobyć na ląd tonącego już Rylewskiego, który następnie odesłany został do areztu. — Józef Przybylski, czeladnik ślusarski, lat 43 liczący, pracując przy budowie nowego Ratusza, spadł z 1go piętra na dół i skaleczył mocno głowę. — Józefa Sześcińska, lat 67 mająca, w domu Nr 670 zamieszkała, schodząc ze strychu z bielizną, spadła ze schodów i uległa dość szkodliwemu pokaleczeniu głowy i obu rąk. — Dnia 7 b. m. na Pradze, w czasie biegu omnibusu kolei żelaznej konnej, w blizkości mostu Alexandrowskiego, Józef Więckowski 7-letni chłopiec, przez swawolę chciał pochwycić za przednie koło omnibusu, lecz na nieszczęście upadłszy pod takowe, na miejscu śmierć poniósł. (G. P.)

— Dnia dzisiejszego w dokończeniu ciągnięcia 2ej Klasy 109tej Loterii Klassycznej, znaczniejsze wygrane padły jak następuje: Rubli srebrem 3,000 na Ner 7,951, u Kolektora Lewka Wilner, w Warszawie; Rs. 2,000, na Ner 15,086, u Kol: głównego M. Nelken; Rs. 600, na Ner 5,506 i Rs. 300, na Ner 2,223.

— Wykaz numerów Listów Likwidacyjnych czteroprocentowych, w dniach 21, 22 i 23 Sierpnia (2, 3 i 4 Września) 1867 r. wylosowanych, które od dnia 20 Listopada (1 Grudnia) tegoż roku, do spłacenia przypadają, wyszedł z druku. — Wykaz ten przejrzeć można w Drukarni Kurjera Warszawskiego.

Wiadomości Zagraniczne.

ANGLJA. Londyn, 5 Września. — Królowa przebywa ciągle w Balmoral, dokąd niedawno udał się, jako reprezentant Ministerstwa Lord Stanley dla zastąpienia Xięcia Malborough. — Przygotowania do wyprawy Abissyńskiej postępują gorliwie, zwłaszcza, że nie potwierdza się wiadomość o wypuszczeniu jeńców. Odjazd statków transportowych wynajętych w tym celu przez Rząd,znaczony jest na dzień 10-ty b. m. „Great Eastern“, który także zgłaszał się, nie został przyjęty przez Rząd, a odmowa ta rozniewiała bardzo właścicieli. Głównym powodem tej odmowy jest wątpliwość co do przymiotów żeglarskich okrętu okrętu, gdyż co do oszczędności i wygody, przy zabraniu od razu 5000 ludzi na pokład, przedstawiał on niezaprzeczone korzyści. — Wyprawa ta przyniesie zapewne uczestnikom więcej niebezpieczeństw, trudów i niewygód, aniżeli laurów, i co do tego nikt się już nie ludzi. Szczególniej jednak na żołnierzach nieprzyjemne wrażenie musi robić rostrzasanie rozmaitych chorób, właściwych tamecznemu krajowi. Między innemi dzienniki wspominają o robaku, opisywanym już przez Plutarcha, a następnie i przez innych naturalistów, nazywanym „Guinea worm“ (dracunculus), który wświdrowywa się w gołe ręce,

nogi i stopy, wyrasta pod skórą do wielkości od 6 cali do 10 stóp i więcej, i sprawia wielki ból oraz zapalenie, pociągające za sobą amputację. — Znany z wypadków na Jamajce porucznik Brandt, został znowu pomieszczony w marynarce. (Ind. Bel.)

WŁOCHY. — „Italia Militare“ donosi, iż Xiążę Aosta, Amadeusz, pisał do Ministra wojny, iż przy koniecznej redukcji armji, nie może zatrzymywać swego stopnia ze szkodą innemu Jenerała. Domaga się zatem aby został wykreślony z listy Jenerał-Majorów i rzeka się prawa do pensji. — W Turynie gorliwie pracują nad przerabianiem dotychczasowych karabinów na iglicówki, ale że tylko jedna fabryka tameczna tem się zajmuje, przeto zkońcem roku bieżącego armja nie będzie posiadała więcej nad 30,000 sztuk tych karabinów. — Słychać iż Papież myśli o reformach politycznych. — Z Neapolu, Terra di Lavora, a szczególnie z nadgranicz Papiezkiej, donoszą olicznych bitwach wojsk z rozbójnikami. Szczególniej zaciętą walkę stoczono z połączonymi bandami Guerra, Paca i Fuoco. Zabrano im pieniądze i więźniów, ale bandyci ucieść zdołali.

FRANCJA. Paryż, 5 Września. — Rada Ministerjalna, która się tu zebrała 31go Sierpnia, po powrocie Cesarza, jest przedmiotem powszechnej uwagi. Mówiono na niej wiele o tonie przybranym od niejakiemu czasu przez dzienniki, a Cesarz, podobnie jak na giełdzie w Lille, wynurzył swe ubolewanie z powodu sądów i przesady niektórych gazet. Napaści na PP. Duruy i Rouher, były także przedmiotem narady i zastanawiano się nad środkami, jakie przedsięwziąć należy dla położenia im tamy. — Trzy najważniejsze projekta do praw (o prassie, prawie zgromadzania się i armji) mają być bezzwłocznie poddane pod roztrząsanie. — Gabinet zamierza podobno bez ogródki wyjaśnić swe stanowisko względem Pruss, i naśladować w tym względzie przykład dany w roku zeszłym przez Hr. Bismarka. Przyzna się zatem do obszernych uzbrojeń, którym trudno zaprzeczyć, ale zapewni, że takowe nie zawierają w sobie żadnej groźby dla Niemiec, ale mają na celu jedynie utrzymanie *status quo*, a zatem pokoju. (Nordd. Allg Ztg.)

PRUSSY. Berlin, 7 Września. — We Wtorek, o godz. 1ej w południe Król ma otworzyć posiedzenie Sejmu Państwa, w białej sali zamkowej. (Schl. Ztg.)

Ostatnie Wiadomości.

Okólnik Pana Moustier jest dziś jedynym prawie przedmiotem uwag prassy Francuzkiej. — Dzienniki półurzędowe poczytują wyjaśnienia udzielone przez Rząd Francuzki, co do zjazdu Salzburgskiego, jako formalne potępienie zamiarów i ambitnych widoków, przypisywanych przez opinią publiczną polityce Cesarzkiej, ale prassa niezawisła, nie zdaje się być podobnego przekonania. — „Temps“ sądzi, że ton Pana Moustier jest bardziej pokojowy, aniżeli wypada z położenia rzeczy, oraz że Minister spraw zagranicznych chcąc dowieść zbyt wiele, nic nie dowodzi. — „Presse“ również jest zdania, że dokument wzmiankowany nie zaspokaja obaw, że objaśnia opinią publiczną co do faktów już wiadomych, a pomija to co się wydarzyć może.

Rząd Pruski zdaje się być zadowolonym z wyborów

do Parlamentu Związkowego i poczytuje takowe za przychylne jego polityce. Na 266 wiadomych wyborów liczono 105 konserwatystów. Reszta wyborów padła na liberalnych, postępców, partykularystów, klerykalnych, Polaków i jednego Duńczyka.

Podobno wkrótce mają się rozpocząć w Berlinie, bezpośrednie układy pomiędzy Danją i Prussami w kwestji północnego Szlezwigu. Prowadzić je będzie ze strony Danji P. Quaade, Poseł Duński przy Dworze Pruskim. (Ind. Bel.)

Depesze Telegraficzne.

Geneva, 9 Września. — Garibaldi przybył tu i miał energiczną mowę, przeciw dalszemu istnieniu Papieżstwa.

Monachium, 9 Września. — Słychać z pewnością, iż Sejm Bawarski zwołany został na 28go b. m.

Wiedeń, 9 Września. — „Presse“ wieczorna donosi, że traktat handlowy Austrjacko-Angielski, podpisany został wczoraj.

Szarada.

Tak pierwsze jak i trzecie między liter zbiorem,
Drugie to rzecz wesola, wszystka jest ubiorem.
(Zeszła. Szarada. Wyjaśnienie.)

Jutro Kurjer nie wyjdzie.

DONIESIENIA.

 W odwołaniu się do mego dawniejszego ogłoszenia, że rozpocząłem repetycje przedmiotów wykładanych uczniom uczęszczającym do Szkoły Głównej Niemieckiej Ewangelickiej w Warszawie; mam honor rodziców i opiekunów uczącej się młodzieży zawiadomić, że jeszcze sch lub 4ch mogą na naukę przyjąć, za wynagrodzenie miesięcznie rs. 5. — **Völkering**, Nauczyciel Szkoły Głównej Ewan-Niemieckiej w Warszawie, Nowy-Swiat, 1260. (13,278)

Nagrody rs. 10.

W Niedzielę, t. j. dnia 8go Września, przechodząc ulicą Wierzbową, przez Saski ogród, za Żelazną Bramę, zgubione zostały z portmonetką ciemnoniebieską rs. 51 k. 10, a mianowicie jeden papierek 25-rublowy, 5-rublowy Ruski, z kuponami Likwidacyjnemi i 2 od Listów Zastawnych. Zaskawczyznalca raczy wejść w krytyczne położenie biednej służącej i za powyższą nagrodą, złożyć raczy do Redakcji „Kurjera Warszawskiego.“ (13,297)

Do sprzedania

Futro Lisy.

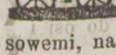
pokryterypsem wełnianym, mało używane; Garnitur bieli-
zny stołowej Hollenderskiej na 12 osób i Toaleta damska,
wraz z biórkiem o 3ch szufladach, pod orzech politurowana,
w domu pod Nr 758, przy ulicy Elektoalnej, przy wejściu
w bramę od ulicy na 1sze piętro, drzwi na lewo. (13,275)

Pjanino Palisandrowe,

 prawie nie używane, z najpierwszej fabryki, które kosztowało rs. 375, jest do zbycia za rs. 180 i tamże stół mahoniowy z kłapami i dwoma szufladami, przed kanapę za rs. 12. Wiadomość przy ulicy Krakowskie-Przedmieście, pod Nr 445, na prost b. odwachu, na 1em piętrze, rano od godziny 10 do 12, a po południu od godziny 5tej. (13,279)

Jest do sprzedania

Kareta trzy-osobowa,

 silniezbudowana, wraz z czterema kołami zapasowymi, na metalowych buxach; Para koni siwych, uprząż Angielska wraz z liberją; wszystko to za rs. 450. Wiadomość w kantorze fabryki dzwonów i wynajmu wozów meblowych. Ulica Podwale, Nr 518. (13,273)

